

Надіє, вернися

Олена Пчілка

Хвилино журлива, хвилино сумная,
Звідкіль ти на мене взялася?
Навіщо ти, туго, журбо навісна,
У серце мені уп'ялася?

І душу стискаєш, гнітиш її важко,
Одгониш всі близькії втіхи,
І навіть чужі мені слухати тяжко
Веселії речі та сміхи.

Так темно, так глухо в душі неогрітій,
Порвалися струни дзвінкії,
У думці колишній, ясній, розмаїтій,
Бринять тільки сльози гіркії!

Ти зникла, надіє, зоря золотая!
Як пташка злетіла-знялася...
Сама тільки туга, як ніч зимова,
На серце мені наляглася.

Вернися ж, надіє, кубелечко звити!
Без тебе ж так серце болить!
Не мавши надії, не варто і жити,
Не варто тим світом нудить!